

Forslag

til

Lov om ændringer i borgerlig straffelov.

(Forældelse, pornografi, homoseksuel prostitution m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 2. juni 1967.)*

§ 1.

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 276 af 30. juni 1965, foretages følgende ændringer:

1. § 52, stk. 4, ophæves.

2. I § 76 indsættes som stk. 5:

„Stk. 5. Såfremt en person, der har konfiskationsansvar efter stk. 1-4, dør, bortfalder hans ansvar. Dette gælder dog ikke konfiskation efter § 75, stk. 1.“

3. 11. kapitel affattes således:

„11. kapitel.

Ophør af den strafbare handlings retsfølger.

§ 92. En lovovertrædelse straffes ikke, når der er indtrådt forældelse efter §§ 93-94.

§ 93. Forældelsesfristen er

- 1) 2 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 1 år for overtrædelsen, eller når straffen for overtrædelsen ikke ville overstige bøde.
- 2) 5 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 4 år.
- 3) 10 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel i 10 år.
- 4) 15 år, når der ikke er hjemlet højere straf end fængsel på bestemt tid.

Stk. 2. For overtrædelse af denne lovs § 296, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, § 297 og § 302 er forældelsesfristen i intet tilfælde

mindre end 5 år. Det samme gælder strafansvar for overtrædelser, hvorved nogen unddrager sig betaling af told eller afgifter til det offentlige, eller som er egnede til at medføre, at nogen uberettiget fritages for betaling af sådanne beløb.

Stk. 3. Har nogen ved samme handling begået flere lovovertrædelser, for hvilke der efter stk. 1-2 gælder forskellige forældelsesfrister, skal den længste af disse frister anvendes med hensyn til samtlige overtrædelser.

§ 94. Forældelsesfristen regnes fra den dag, da den strafbare virksomhed eller undladelse er ophørt.

Stk. 2. Når strafbarheden afhænger af eller påvirkes af en indtrådte følge eller anden senere begivenhed, regnes fristen dog først fra følgen eller begivenhedens indtræden.

Stk. 3. Er forholdet begået på et dansk skib uden for riget, regnes fristen fra den dag, da skibet er kommet til dansk havn. Fristens begyndelsestidspunkt kan dog ikke efter denne bestemmelse udskydes i mere end 1 år.

Stk. 4. Forældelsesfristen afbrydes ved ethvert rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen. I sager, der efter retsplejeloven kan afgøres ved vedtagelse af bødeforelæg udfærdiget af politiet, afbrydes forældelsesfristen, når sigtede gøres bekendt med forelægget. I andre tilfælde, hvor straf for en overtrædelse kan pålægges af en administrativ myndighed, afbrydes fristen, når den pågældende gøres bekendt med, at han er sigtet for overtrædelsen.

Justitsm. j. nr. L.A. 473/66.

*) Se FT: 2025, 3371, 4881, 5254; A. 2449; B. 1413. Lov nr. 248 af 9. juni 1967.

Stk. 5. Frafaldes forfølgningen, uden at beslutningen herom omgøres af overordnet anklagemyndighed inden for den almindelige omgørelsesfrist, løber forældelsesfristen videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted. Dette gælder også, når forfølgningen standses på ubestemt tid. Skyldes standsen, at sigtede har unddraget sig forfølgningen, medregnes forfølgningstiden dog ikke ved beregningen af forældelsesfristen.

§ 95. Når en handling på grund af forældelse ikke kan straffes, kan den heller ikke medføre retsfølger efter §§ 62-73, § 164, stk. 4, eller § 236, konfiskation eller frakendelse af rettigheder. For konfiskation er forældelsesfristen dog i intet tilfælde mindre end 5 år og for konfiskation efter § 75, stk. 1, ikke mindre end 10 år.

§ 96. Adgang til privat påtale og til at begære offentlig påtale bortfalder, når den berettigede ikke har anlagt sag eller fremsat begæring inden 6 måneder efter, at han har fået sådan kundskab, at han har tilstrækkeligt grundlag for sagsanlæg eller fremsættelse af påtalebegæring.

Stk. 2. Er der flere påtaleberettigede eller flere skyldige, regnes fristen særskilt for hver af dem. Såfremt fristen for begæring om offentlig påtale er overskredet for en af de skyldige, men ikke for de øvrige, beror det dog på anklagemyndighedens afgørelse, om en begæring om påtale mod disse skal tages til følge.

Stk. 3. Adgangen til at rejse privat påtale eller begære offentlig påtale bortfalder, når 6 måneder er forløbet efter den forurettedes død.

Stk. 4. Fører en privat påtalt sag ikke til afgørelse af strafpåstanden, løber fristen videre, således at den tid, hvori forfølgning har fundet sted, ikke medregnes.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder også anvendelse med hensyn til de retsfølger, der omtales i § 273, dog at forældelsesfristen er 3 år.

§ 97. Idømt frihedsstraf og andre retsfølger af frihedsberøvende karakter bortfalder ved forældelse efter reglerne i stk. 2-6.

Stk. 2. Forældelsesfristen er

- 1) 5 år for hæfte, fængsel indtil 1 år, ungdomsfængsel samt helbredelsesanstalt for drankere.

- 2) 10 år for fængsel i mere end 1 år, men ikke over 4 år, samt for arbejds- og foranstaltninger efter § 70.

- 3) 15 år for fængsel i mere end 4 år, men ikke over 8 år, samt for sikkerhedsforvaring.

- 4) 20 år for fængsel på tid over 8 år.

Stk. 3. Forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, da dommen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes.

Stk. 4. I forældelsesfristen medregnes ikke den tid, i hvilken

- 1) fuldbyrdelse er udsat ved betinget dom eller betinget benådning.
- 2) den pågældende udstår anden frihedsstraf eller er undergivet anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter.

Stk. 5. Forældelsesfristen afbrydes, når fuldbyrdelsen påbegyndes.

Stk. 6. Er der truffet bestemmelse om genindsættelse efter prøveløsladelse eller prøveudskrivning eller efter betinget benådning for en del af en straf, regnes forældelsesfristen for reststraffen eller den resterende del af anden retsfølge fra bestemmelsen om genindsættelse. Afbrydes fuldbyrdelsen på anden måde end ved prøveløsladelse, prøveudskrivning eller benådning, regnes fristen fra afbrydelsen.

§ 97 a. Bøde bortfalder efter 3 år, hvis der ikke forinden er indgivet begæring om udpantning. For bøde på over 3.000 kr. er fristen dog 5 år.

Stk. 2. Forvandlingsstraf for bøde bortfalder efter de i stk. 1 nævnte tidsrum, medmindre dens fuldbyrdelse er påbegyndt forinden.

Stk. 3. Konfiskation bortfalder efter 5 år, medmindre der forinden er indgivet begæring om udlæg. Der kan dog ved dommen fastsættes en frist på indtil 10 år. En sådan frist kan også fastsættes senere ved retskendelse. Spørgsmål herom indbringes af anklagemyndigheden for den ret, der har pådømt sagen i første instans.

Stk. 4. De forældelsesfrister, der omtales i stk. 1 og 3, regnes fra det tidspunkt, da afgørelsen efter lovgivningens almindelige regler kunne fuldbyrdes. I fristerne medregnes ikke den tid, i hvilken fuldbyrdelse er udsat ved betinget dom eller betinget benådning.

§ 97 b. Strafferetlige retsfølger kan ikke fuldbyrdes efter den dømtes død.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan dog indbringe spørgsmålet om opretholdelse af en konfiskation for den ret, der har pådømt sagen i første instans. Konfiskationen kan kun opretholdes, for så vidt angår genstande eller beløb, der er indvundet som udbytte ved den strafbare handling, eller som svarer til sådant udbytte. Retten kan ændre bestemmelsen om konfiskation, således at der i stedet for genstande konfiskeres et beløb. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

Stk. 3. Afgørelser efter § 164, stk. 4, og § 273, stk. 2, kan fuldbyrdes efter den dømtes død.

§ 97 c. På samme måde som for straf kan der benådes for retsfølger efter § 62, § 65, § 72 og § 73 samt med hensyn til konfiskation.“

4. § 164, stk. 1-3, affattes således:

„*Stk. 1.* Den, der afgiver urigtige oplysninger til offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, straffes med hæfte eller fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der tilintetgør, forvansker eller bortskaffer bevis eller tilvejebringer falsk bevis med forsæt til, at nogen derved sigtes eller dømmes for et strafbart forhold.

Stk. 3. Den, der foretager en handling som nævnt i stk. 1 og 2 med forsæt til, at han selv eller en anden med dennes samtykke derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, som han ikke har begået, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år.“

5. I § 165 ændres

„øvrigheden“ til: „offentlig myndighed“, og „kongen, rigsdagen, domstol eller øvrighed“ ændres til: „sådan myndighed“.

6. § 199, stk. 1, 2. *punktum*, affattes således:

„Efterkommes pålægget ikke, straffes den pågældende med hæfte eller med fængsel indtil 1 år.“

7. § 210⁷ affattes således:

„§ 210. Den, der har samleje med en slægtning i nedstigende linje, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der har samleje med sin broder eller søster, straffes med fængsel indtil 2 år. Straffen kan bortfalde for den, der ikke er fyldt 18 år.

Stk. 3. Har anden kønslig omgængelse end samleje fundet sted, bliver en forholdsmæssigt mindre straf at anvende.“

8. §§ 216-218 affattes således:

„§ 216. Den, der tiltvinger sig samleje med en kvinde ved vold eller ved fremkaldelse af frygt for hendes eller hendes nærmestes liv, helbred eller velfærd, straffes for voldtægt med fængsel indtil 10 år.

Stk. 2. Med vold sidestilles hensættelse af kvinden i en tilstand, i hvilken hun er ude af stand til at modsætte sig handlingen.

§ 217. Den, der ved ulovlig tvang, jfr. § 260, skaffer sig samleje med en kvinde, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre højere straf er forskyldt efter § 216.

§ 218. Den, der ved udnyttelse af en kvindes sindssygdom eller åndssvaghed skaffer sig samleje uden for ægteskab med hende, straffes med fængsel indtil 4 år.

Stk. 2. Den, der skaffer sig samleje uden for ægteskab med en kvinde, der befinder sig i en tilstand, i hvilken hun er ude af stand til at modsætte sig handlingen, straffes med fængsel indtil 4 år, medmindre forholdet er omfattet af § 216.“

9. § 225, stk. 3, ophæves.

10. § 230 ophæves.

11. § 234 affattes således:

„§ 234. Med bøde, hæfte eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 måneder straffes den, der

- 1) tilbyder eller overlader en person under 18 år utugtige billeder eller genstande.
- 2) offentliggør eller udbreder eller i sådan hensigt forfærdiger eller indfører utugtige billeder eller genstande.
- 3) foranstalter offentlige foredrag, forestillinger eller udstillinger af utugtigt indhold.“

12. § 235 ophæves.**13. I § 236, stk. 1, ændres**

„217, stk. 1, 218“ to steder til: „217, 218, stk. 1,“ og „§ 225, stk. 2 og 3“ ændres til: „§ 225, stk. 2“.

14. I § 273, stk. 2, ændres

„Den, som kendes skyldig i en ærefornærmende sigtelse“ til:

„Den, der dømmes for en ærefornærmende sigtelse“,

og som 2. punktum indsættes:

„Dette gælder, selv om dommen alene lyder på mortifikation efter bestemmelsen i stk. 1.“

15. I § 275, 2. punktum, ændres

„skal den forurettede kunne begære offentlig påtale“ til:

„kan offentlig påtale dog ske, når den forurettede begærer det“.

§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1967. Den ændring af borgerlig straffelovs § 234, stk. 1, nr. 1 og 2, som er foretaget ved § 1, nr. 11, træder dog først i kraft efter justitsministerens bestemmelse.

Stk. 2. De i § 1 nævnte bestemmelser i borgerlig straffelovs § 76, stk. 5, og §§ 92-97, § 97 b og § 97 c gælder også for lovovertrædelser, der er begået, og retsfølger, der er pålagt, før lovens ikrafttræden. Bestemmelserne i §§ 92-96 finder dog ikke anvendelse i tilfælde, hvor forældelse efter de hidtidige regler er indtrådt før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 97 a, stk. 1 og 2, jfr. stk. 4, træder først i kraft den 1. juli 1969, men finder da anvendelse også med hensyn til bøder, der er pålagt før bestemmelsens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 97 a, stk. 3, jfr. stk. 4, træder i kraft den 1. juli 1972. Den finder da anvendelse også med hensyn til konfiskationer før denne dato. Afgørelse om fristforlængelse efter § 97 a, stk. 3, 2.-4. punktum, kan træffes allerede efter den 1. juli 1967.

Stk. 5. Bestemmelserne i §§ 97 a-97 c om konfiskation finder ikke anvendelse på konfiskationer i henhold til lov nr. 406 af 28. august 1945 om tillæg til lov nr. 259 af 1. juni 1945 angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed. Med hensyn til fuldbyrdelse af disse konfiskationer finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse.

§ 3.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for øerne.

Jul. Bomholt.

/ Jens Frandsen.